

HERNIEUWD GEESTELIJK BELEVEN IN NEDERLAND

BERICHTDIENST

25 juni 1954.

Goedenavond vrienden.

Na de gebruikelijke inleiding omtrent het niet alwetend zijn van de intelligenties en de waarschuwing dat wij dus zelf na moeten denken en eventueel op- of aanmerkingen te maken, wordt een enkel woord gewijd aan de Orde, waarna de intelligentie vervolgt.

Dan de "berichtendienst". De berichtendienst meldt dat de reeds door ons het vorig jaar in december, dat is nu bijna 1½ jaar geleden, aangeduide onlusten, revoluties en revolten, meer en meer zich ontwikkelen. U zult dus inderdaad regelmatig kennis krijgen van nieuwe omwentelingen op bestuursgebied in verschillende landen van de wereld.

Laat u daardoor echter niet deprimeren, probeert u niet partij te kiezen, laat u deze dingen zichzelf ontwikkelen, want ze zijn een noodzakelijk gevolg van de bestaande condities en omstandigheden, maar de werkelijke waarde daarvan onttrekt zich over het algemeen aan de beoordeling van de beschouwer. Dan is het opmerkelijk, dat naast proeven die wij reeds de vorige malen hebben aangehaald, nu ook in Amerika bepaalde proeven zijn genomen die wij persoonlijk erg onplezierig hebben gevonden. Het gaat hier o.a. over een chemicalie die in staat is een gehele oogst te vernietigen, waardoor een soort ziekte in de oogst wordt verwekt. Er zijn verder nog verschillende gifgassen ontwikkeld, maar wij geloven niet dat deze ooit tot werkelijke aanwending zullen komen, die zullen niet worden toegepast.

Aan de andere kant hebben wij verheugenderwijs vast kunnen stellen dat op zeer hoog niveau op het ogenblik nota's worden gewisseld die een vreedzamer, vriendschappelijker karakter dragen dan de officiële uitingen van sommige staten zouden doen verwachten en dat hierin concrete voorstellen worden gedaan en wij zouden de gang van zaken op het ogenblik zo kunnen stellen: dat in verschillende gevallen sprake is van contracten, waarbij men het nog niet over alle clausules eens is. Daar deze contracten ook van economische aard zijn, dus mede handelsverdragen in zich sluiten, geloven wij aan te mogen nemen dat deze ontspanning dus in feite plaats zal vinden. Opmerkelijk was in één van deze contracten echter een clause waarin werd gezegd dat te allen tijde de partner het recht behield om tegenover de openlijkheid te ontkennen de genomen maatregelen en de gesloten verdragen, dat een publicatie daarvan door de andere deelnemende mogendheid zou worden gezien als een absolute verbreking van het gesloten verdrag. Dit lijkt ons te garanderen een zekere stabiliteit, waarschijnlijk voor minstens negen maanden, mogelijk langer, waarbij dus de feitelijke toestand vrediger wordt en rustiger.

Dan is verder opvallend op het ogenblik een ontwikkeling in West-Duitsland, waar naast de vele partijen die er zijn, van uiterst links tot uiterst rechts, wier groepering esoterisch geschoolden begonnen is mee te spelen in het politieke spel. Deze groepering beschikt over verschillende uitstekende voorspellers - zij voorspellen niet alleen helderziend, maar doen dit door middel van berekeningen - en wij geloven dat ook hiermee een nieuwe tendens wordt ingeluid. Want tot nog toe was het wel zo dat veel regeringen onofficieel een aantal mensen voor het stellen van prognoses in dienst hebben, maar niet dat een partij of een groepering van het volk ertoe overging, geleid door dergelijke personen, deel te nemen aan het politiek en economisch leven. Wanneer dit gebeurt betekent het dat een eenzijdige voorlichting moeilijker wordt, daar natuurlijk uit genoemde prognoses elk voordeel zal worden getrokken dat mogelijk is. Over het algemeen zal het aanleiding geven tot veel bijgeloof, maar wij geloven toch dat de totale condities daardoor verbeterd zijn.

Dan kan ik u verder alleen nog medelen dat op het ogenblik voor Nederland de condities wat gunstiger liggen dan enige weken geleden, maar dat toch Nederland rekening zal moeten houden met een beroep dat nog meerdere malen op het volk zal worden gedaan. Dit beroep zal in sommige gevallen van zuiver financiële aard zijn, maar wij menen eerder aan te mogen nemen dat binnenkort op een deel van de bevolking, op bepaalde bevolkingsgroepen, een beroep zal worden gedaan voor de volvoering van arbeid, dus het leveren van arbeids-

vermogen etc. Hiermee is dan de berichtendienst ten einde. Vragen hierover kunt u eventueel nog stellen bij de "vragenrubriek" zo dadelijk.

HERNIEUWD GEESTELIJK BELEVEN IN NEDERLAND

En nu wij toch het Nederlandse volk hebben aangesneden en het lot daarvan, mag ik misschien als onderwerp kiezen: "hernieuwd geestelijk beleven in Nederland".

Nederland is een zeer eigenaardig land geweest, van geestelijk standpunt uit gezien. Enigszins weifelmoedig, vaak verscheurd door verschillende opinies en meningen, is Nederland een land dat vooral kleine groeperingen steeds weer de kans geeft de kop op te steken, waardoor van een gesloten religieus front, noch van een gesloten esoterisch front sprake kan zijn. Dit heeft geleid tot een groot aantal afzonderlijke ontwikkelingen en wij zien op het ogenblik over Nederland verdeeld ongeveer een twintigtal zuiver esoterische, daarnaast veertien religieuze groepen die elk voor zich in de laatste tijd zijn gekomen tot een zekere bewustwording. Sommige van die bewustwordingen hebben reeds hun kenbare uiting gevonden, bij andere zal dit binnenkort volgen. De bewustwording van dit deel van het volk leidt ertoe dat in Nederland de aandacht meer en meer gevestigd wordt op bepaalde occulte verschijnselen en gebeurtenissen. Het occultisme, inclusief dus spiritisme en spiritualisme, zullen over enige maanden in het brandpunt van de belangstelling staan. Dit wordt natuurlijk mede veroorzaakt - zoals iemand daar denkt - door een congres dat hier in het land gehouden wordt, maar eigenaardig genoeg is de reactie van het Nederlandse volk heel wat heviger dan u zou kunnen verwachten.

Nederland is een eigenaardig land en zal dit altijd blijven in de politiek, want Nederland is eigenlijk geen zelfstandig gebied. Weliswaar is het een autonome staat, maar het is afhankelijk voor zijn grondstoffen, voor de afzet van zijn landbouwproducten e.d. van andere landen.

Dit houdt dus in dat in Nederland een voortdurend en sterk contact met het buitenland in stand moet worden gehouden, wil men kunnen komen tot een redelijk levenspeil. Dit betekent echter dat naast de bewustwording op zuiver materiële basis, ook de geestelijke bewustwording van Nederland uit, gemakkelijker verbreid kan worden dan van menig ander land. Ook in Amerika maken wij op het ogenblik, vooral aan de Westkust een herleven van bepaalde genootschappen met werkelijke esoterische inhoud mee, maar voor Amerika is het zeer moeilijk om dit te exporteren zonder dat er direct wordt gesproken over Amerikaanse propaganda, verhuuld in z.g. esoterie. Dit is voor Nederland echter niet het geval. Nederland is politiek heel vaak, ondanks zijn grote prestaties die achting af kunnen dwingen, een quantité négligeable (onbeduidende hoeveelheid; Red.). Het is een klein landje, het is aardig en misschien weet men waar het op de landkaart ligt. Gezien de omstandigheden, ziet het er op het ogenblik naar uit dat men zal trachten in Nederland een kern te vormen, een esoterische kern, waarbij werkzaamheid naar alle landen uitgaande, voor Nederland zal betekenen een nieuwe bloeiperiode, dan echter niet op materieel gebied, zoals de Gouden Eeuw, stoffelijk in hoofdzaak, ontzettend veel voort- bracht, maar eerder op geestelijk gebied.

Voor uzelf zal dit voorlopig heel weinig betekenen, vrees ik. Uiteindelijk, u bent mensen en wat er allemaal al zo gebeurt achter de schermen, daar merkt u weinig van. Maar u zult wel merken dat scherp stelling tegen en voor bepaalde verschijnselen zal worden genomen. U zult merken dat een bepaalde gedachtegang plotseling gepropageerd wordt via alle media die ter beschikking staan. Ik denk hier aan tijdschriften, kranten en radiostations etc. Ja, misschien zelfs filmwereld. Men zou als gewoon mens dit ziende, zeggen: God zij dank dat ze verstandig worden. Vergist u zich niet, dat is niet het verstandig worden van een volk, maar dat is het werken van betrekkelijk kleine groeperingen in Nederland die dit bewustzijn trachten te wekken en gedeeltelijk reeds met succes gewekt hebben. Om deze werkzaamheden te bevorderen heeft men naar Nederland afgevaardigd drie ingewijden. Die zullen dus een tijd - mogelijkwijze een jaar - vertoeven in Nederland en hier - ik denk wel in het verborgene, ik kan dat natuurlijk niet zeker zeggen - maar hun werkzaamheden volbrengen. Er is dus voor Nederland een periode in aantocht die gunstig is, in tegenstelling met vele landen van de

wereld waar vooral de geestelijke tendensen zeer slecht zijn. Nederland krijgt de mogelijkheid, om in geestelijke beschaving groeiend, te worden tot een land dat voorgaat in waar Christendom. Het ware Christendom zal van u persoonlijk natuurlijk ook offers vragen, maar het zal eerst betekenen dat u onder elkaar een beetje de z.g. onverschilligheid en lauwheid van de Nederlander af zult moeten werpen om enthousiast zelf te gaan beleven datgene wat u gelooft.

Ik meen mijn vrienden, dat dit alles duidelijk is en geen verder commentaar behoeft. Vanuit de kernpunten, gelegen rond Utrecht, zal dus een grote actie in Nederland beginnen. Voor uzelf betekent dit, dat gedurende deze periode de geestelijke straling, die toch al versterkt werd op deze wereld, nog sterker tot haar recht komt. In ongeveer oktober zullen wij zien hoe veel mensen die tot nog toe geen genezing konden vinden in Nederland, genezing vinden.

Wij zullen zien hoe velen die tot nog toe haast wanhopig het leven over zich heen hebben laten gaan, de veerkracht terug vinden om zelf weer te gaan leven, om zelf actief deel te gaan nemen aan wat er gebeuren gaat. Denkt u erom, dit zijn geen losse prognoses, dit zijn vaststaande feiten. U zelf zult natuurlijk ook deze weldoende invloed ervaren.

En in deze periode wordt dan ook verwacht van u dat u meer dan anders nog, zult werken aan uw eigen geestelijk leven en uw eigen geestelijke bewustwording. U kunt op het ogenblik niet meer zeggen: ik vind het interessant of ik vindt het aardig en verder leg ik het naast mij neer. Wanneer u dat doet dan zit u binnenkort in de put zo diep, dat u niet meer weet hoe u eruit moet komen en dat die enkelen die dit alles au serieux hebben genomen, zoals er zoveel andere waarheden, die op het ogenblik ook gezegd worden - want wij zijn niet de enige groep die werkt in Nederland - dat de mensen die dat werkelijk ernstig hebben opgenomen, ernaar geleefd en gewerkt hebben, dat die kunnen zeggen: ziet nu kunnen wij u de helpende hand reiken. En dan moeten wij ons zeker niet bezig houden met hysterie of met dagdromen.

Al teveel wordt voorgeworpen aan degenen die zich bezig houden met occultisme, die zich bezighouden met geestelijk werk, dat ze een klein beetje hysterici zijn, een klein beetje abnormaal. Geloof mij, er is inderdaad een zeker percentage dat aan deze kwalen lijdt en daardoor heil en troost zoekt juist in deze denkrichtingen. Maar wat er ook zij, laat dit niet meer naar buiten treden. Er is nu geen behoefte meer aan mensen die een zekere bevrediging zoeken in het gewichtig doen, of in het vroom doen, of in het geestelijk ervaren. Er is behoefte aan mensen, juist hier in Nederland nu, die zo dadelijk in staat zijn door een voorbeeld, niet met woorden, met een voorbeeld de wereld te bewijzen dat de Christelijke naastenliefde niet dood is en dat het niet hindert vanwaar ze komt, dat de humanist evenzeer de Christelijke naastenliefde aan zijn medemensen betonen kan als de Christen zelf, dat Rooms of Gereformeerd niets uitmaakt, vrijzinnig of orthodox uiteindelijk benamingen zijn, maar dat het ware Christendom wordt uitgeleefd, niet in het woord maar in de daad en alle dagen, en dat degene die leeft in deze geest, kracht wordt gegeven buiten elke mate.

Ziedaar, vrienden, dit gebeurt er in Nederland. Op het ogenblik is dit reeds aan het werk, u heeft reeds kunnen profiteren van een vergroting van geestelijke kracht ten goede, die deze aarde bereikte. U zult nog meer kunnen profiteren, u zult nog meer van die geestelijke schat kunnen krijgen, maar bedenk wel: dit wordt u niet gegeven om het in uzelf te begraven en er een beetje persoonlijk geluk of vrede mee te kopen, het wordt u gegeven om ermee te werken. Het is een kapitaal dat u niet mag beleggen ergens in veilige papieren, maar een kapitaal aan geestelijke kracht en vermogen, waarmee u zult moeten handelen. Altijd weer aan de andere mensen het Licht geven, altijd weer in stilte en eenzaamheid een ogenblik verpozend, het Goddelijke Licht in uzelf door laten stromen. Dat is de noodzaak.

En kennende het Nederlandse volk met al zijn eigenaardigheden en bezwaren, het Nederlandse volk met zijn vaak te grote laksheid, aan de andere kant zijn heerlijke stijfkoppigheid, wetend dat het rijp wordt voor dit gebeuren, verwachten wij veel. Niet in een enkel politiek gebeuren. Per slot van rekening Nederlands politiek is alleen in zoverre van belang als anderen het accepteren, zelfs niet op economisch gebied maar juist op geestelijk gebied. Nederland kan aan de wereld geven nieuwe wegen, zoals Nederland eens de wereldzeeën, zij het dan zelfzuchtig, vrij heeft gebroken van de overheersing van sommige dictators. Nederland heeft eens de weg gevonden naar Indië, heeft daar nieuwe rijken gesticht, koloniën die nu verloren zijn, omdat de tijd voorbij is voor deze dingen. Nederland kan thans geestelijk gaan overwinnen. Als een web zijn over de gehele wereld uitgezaaid de Nederlanders, in voortdurend contact met het moederland. De durvers en de doorzetters, die zeker gesteund door een geestelijk beleven, in hun eigen vaderland mee zullen werken om te verbreiden op

hun wijze in continenten die veel spreken over de gouden regel, maar ze vaak niet weten te handhaven.

En zo kunnen we dan in ieder geval u de troost geven: Nederland is niet onbelangrijk, ook al liggen de grote en kenbare gebeurtenissen over het algemeen ver buiten Nederland, liggen zij bij andere grote rijken waar u weinig van weet en die u uiteindelijk misschien slechts matig interesseren. De wereld van vandaag heeft op het ogenblik vier brandpunten van geestelijke activiteit, één van deze brandpunten wordt binnenkort verplaatst hier naar dit land.

En wanneer de Nederlanders tegemoetkomen aan de verwachtingen die wij hebben, verwachtingen die u misschien slechts ten dele deelt, want dat is de aard van de Nederlander om weifelmoedig te zijn en wat pessimistisch te zijn en een ander wat te onderschatten. Maar de verwachting die wij ervan hebben is, dat het zal beantwoorden aan alle wensen en eisen die hieromtrent gesteld zijn door ons en door degenen die dit grote werk volvoeren.

En dit moet dan toch een grote troost zijn, u leeft in een moeilijke tijd, in een zware tijd, in een klein land dat zeer zeker vele moeilijkheden zal kennen nog, maar u leeft in een volk dat misschien voor de laatste maal nog weer de flambouw van het licht van het Westen kan dragen, de geestelijke ontwikkeling, de cultuur die haast versleten en verdwenen herleeft in een nieuw geestelijk bewustzijn, licht zal geven voor andere, jongere, meer veerkrachtige volkeren, om opnieuw de wereld te veroveren, en misschien zelfs gebieden daar buiten.

Daarmee heb ik mijn aandeel aan deze avond gehad, vrienden. Ik heb hierover niets meer te zeggen. Wanneer u aangaande dit onderwerp en alleen dit onderwerp, nog een vraag hebt te stellen, wil ik daar graag antwoord op geven. Ik geloof dan dat ik verstandig doe eventueel nog rijzende vragen ook tevens te verwijzen naar "de vragenrubriek". Ik dank u voor uw aandacht. Goedenavond.

VERVOLG: DE KRACHT VAN DE GEDACHTE

Daar het tweede onderwerp, voortvloeiende uit een vraag om een beschouwing te geven over eigenschappen van groenten en kruiden, geneeskruiden enz., ons voor publicatie minder belangrijk voorkomt, alsmede de daarna gestelde vragen, zullen wij het verdere deel van ons verslag aanvullen met het weergeven van enkele onderwerpen en vragen die eveneens via ons medium tot ons zijn gekomen. Wij menen hiermee in de geest van onze abonnees te handelen. Wij laten allereerst het tweede gedeelte volgen van een avond destijds door ons opgenomen in het huis van een van onze leden, de Dr. (intelligentie de ons bekende zeeman.)

Goedenavond vrienden.

U heeft nu een ogenblikje gehad om te pauzeren, een beetje op adem te komen en weer wat gedachten bij elkaar te rapen en misschien vragen. Als we ons nu eens met die vragen en met die gedachten bezig zouden houden, dan hebben we misschien nog een heel interessant gesprek vóór ons, of niet?

Vraag: Ja, ik heb misschien wel wat te vragen. Er zijn verschillende mensen die bv. op seances zijn waar de transfiguratie zo duidelijk zichtbaar is, hoewel daar de mensen zelf niets van bemerken. Is dat een geestelijke invloed en wat heeft het eigenlijk voor doel als het toch niet bemerkbaar is?

Antwoord: Ja, wat bedoelt u met de transfiguratie?

Reactie: De zichtbare verandering in de gezichten van de deelnemers, dat daar geestelijke gestalten in zichtbaar zijn.

Antwoord: Ja, dat is alleen mogelijk als deze personen inderdaad geestelijk vatbaar zijn. En dan moet u zich het voorstellen dus als volgt: dat een dergelijke kring als het ware wordt gedupliceerd door een kring in de geest die in volkomen harmonie samenwerkt, waardoor èn op stoffelijk èn op geestelijk gebied praktisch gelijke krachten ter beschikking zijn, waardoor je weer een heel wat prettiger manier van werken kunt krijgen natuurlijk, heel wat meer kracht bij elkaar kunt krijgen vooral. En dat in een dergelijk geval soms deze uiting zichtbaar is voor sommigen, ja, dat heeft met de aard van de zaak eigenlijk weinig te maken. Dat heeft dus geen apart doel, maar dat is alleen het resultaat van het feit dat de geest dus als

persoonlijkheid aanwezig is. Maar dan mogen we er ook nog wel even dit bij opmerken: in sommige gevallen dan, kan een mens als het ware zijn masker even laten vallen en wanneer hij dan dat masker laat vallen en geestelijk zeer gespannen is, dan kan hij wel eens zijn geestelijk uiterlijk tonen, zijn eigenlijke persoonlijkheid, maar in een dergelijk geval is het niet een transfiguratie van alle aanwezigen, maar van een paar van de aanwezigen. Voor degene die het waar kan nemen is dat bovendien nog heel vaak een zuivere verandering van de eigen persoonlijkheid, waarbij de mens zoals u hem kent toch ook in de verschijning tot uiting komt, nietwaar, maar dat zijn de mogelijkheden zo ongeveer.

Blijft alleen nog over de mediamieke persoon, die onbewust tijdens een dergelijke bijeenkomst ook wel de gever is van een contact aan een bepaalde geest, die dan over het algemeen is uit, wat u noemt wat lagere gebieden, of een ander geval waar een geest deze behaalde persoon wenst te helpen bv. om, terwijl zijn gedachten dus zich niet met het lichaam bezighouden, daar het een en ander in het lichaam eigenlijk recht te zetten, dat kan ook, maar dan geloof ik toch wel dat we daar alle mogelijkheden mee gehad hebben, hoor.

Reactie: Nu ja, maar dan heeft het toch in ieder geval een bedoeling.

Antwoord: Nu, ik geloof dat er niets gebeurt in het hele heelal dat niet een bedoeling heeft, dat geen oorzaak heeft en dat geen gevolgen zal hebben.

Vraag: Mag ik daar ook iets over vragen? Dat is te onderkennen als het een beeld is van de persoon zelf, dus laten we zeggen het tweede "ik" wat naar voren komt, dus dat het gewone gezicht verdwijnt en het betere of het slechtere komt te voorschijn, dat is te onderkennen. Dan ziet degene, laten we zeggen de helderziende of de sensitieve, die kan dan heel goed zien of het een intelligentie is die zich daar wil manifesteren of het beeld van de persoon zelf. Dat zult u toch met me eens zijn.

Antwoord: Dat ben ik volkomen met u eens, al is het alleen maar het feit dat de aura onveranderd blijft, dus geen secondaire invloeden gaat vertonen. Maar u moet maar zo rekenen, degenen die dat waarnemen zijn nu niet altijd laten we zeggen mensen die hun helderziendheid zelf voldoende kennen om te weten wat ze zien, nietwaar, die zijn zo iets als die bijziende opa die in Artis naar een aap toeging en zei: Zo mijnheer, vindt u het niet warm met een bontjas vandaag? En op een dergelijke manier beschrijven ze en zien ze dan en ze weten eigenlijk zelf niet precies wat ze zien. Of het een schijnbeeld is of dat het echt is, dat is voor hen gelijk. Een standbeeld van Napoleon of Napoleon zelf, het is allemaal hetzelfde, ze zien geen verschil en daarom moeten we daar ook wel even de nadruk op leggen.

Reactie: Ja, daarom breng ik het even naar voren.

Antwoord: Ja, ja. Waarmee ik dus hartelijk dank voor uw welwillende assistentie, want daardoor heeft u mij in staat gesteld om wat ik zeggen wilde duidelijker te zeggen dan ik het anders gezegd zou hebben, nietwaar?

Vraag: Zou u ons iets willen vertellen over de kracht van de gedachte en de invloed eventueel die deze kan hebben op het algeheel wereldgebeuren, natuurrampen of oorlog?

Antwoord: Ja, we kunnen het proberen. Kijk, nu denkt u (het is schitterend weer): "wat een rotweer is het vandaag" en u draagt dat met uw hele persoon samen. Dan komt er een ander aan en die loopt in zijn handen te wrijven: wat een zonnetje, en die gaat met je een gesprek beginnen. Je zegt niets over het weer. Die ander begint een beetje.... "Ja", zegt hij, "ik dacht dat het mooi weer was maar ik vind het toch een beetje kil, nee, ik word er huiverig van".

Die wordt niet huiverig van het weer maar van u! Begrijpt u? Op een dergelijke manier is die gedachtekracht natuurlijk bij iedere mens aanwezig. Een gedachtekracht dat wil zeggen: het denkbeeld dat voor u de werkelijkheid is. Onthoudt u dat. Wanneer u alleen denkt dat u iets denkt, dan denkt u het niet, dan denkt u alleen maar dat u het denkt, als u vat wat ik bedoel, en dan heeft het dus geen grote kracht, dat is zo iets als fantaseren van iemand die zegt: als ik nu eens de honderdduizend zou winnen, wat zou ik dan niet allemaal doen. Dat is een "als", dat is een beperking, dat is een fantasiebeeld wat je jezelf als fantasiebeeld erkent.

Maar de gevaarlijke gedachte is eigenlijk die gedachte die uzelf toeschijnt als een overtuiging of als een juistheid, want die gedachte die wordt helemaal niet belemmerd door uw eigen ik, dan zegt u niet tegen uzelf: "nu ja, ik denk dat nu wel, maar heb ik het nu wel goed", maar u zegt: "dat ben ik met mijn hele persoon, ik, ik weet het." En als er nu één mens is die dat denkt, dan kan die misschien een of twee gevoeligeren mensen onder zijn invloed brengen,

misschien tien, maar daar houdt het mee op. Maar stel je nu voor dat al die mensen die gedachte helemaal in zich opnemen en datzelfde gaan denken als overtuiging, dan heb je op het laatst zo een heel regiment dat hetzelfde denkt. En dan komt er een ander die er niets van af weet en die krijgt die overtuiging op zich gegooid, - bom, daar zit je - en die ziet ineens, hij denkt: nu gaan me de ogen open, nu zie ik het juist, nu zie ik het goed. Zo sterk is die invloed die op hem aandringt, hij wordt als het ware bekeerd zonder dat er een woord gesproken is. En hoe langer hij in contact is met die groep, hoe sterker hij met die groep in harmonie komt. Stelt u zich nu eens voor dat u dat op die manier doet: u zit bij uzelf te denken: "die buurman van me, wat een schurk, wat een ellendeling, zo meteen komt hij me nog doodsteken. Oh wat een schurk, oh, wat een ellendeling." En dan komt er een ander, nietwaar en dan zegt u natuurlijk niet: "wat een schurk, wat een ellendeling", maar dan vertelt u zo het een en ander, wat ze normalerwijze een roddelpraatje noemen en daarbij zit u ook steeds weer te denken: o, en als hij me nu maar niet..... U bent gewoon bang voor hem en u haat hem tegelijkertijd. Tien tegen een dat uw gast er ook zo over gaat denken.

Stelt u zich nu voor dat dit niet één persoon is maar dat het een land is, laten we zeggen 20 miljoen mensen of 10 miljoen mensen en die zitten allemaal datzelfde te denken. Wat gebeurt er dan? Dan komt er eentje en die zegt: ja, dat is zo, dat weet ik, dat kan niet anders en nu neem ik een grote koevoet en nu ga ik buurman zijn hersens inslaan. En dan heeft u daarmee de invloed van de gedachtekracht op de oorlog. De invloed van de gedachtekracht op de oorlog is dus dat de overtuiging die meer en meer ontstaat bij velen uiteindelijk een zodanige suggestieve geestelijke werking verkrijgt dat hij, op een gevoelig mens inwerkende, deze maakt tot uitvoerder van hetgeen wat op de achtergrond van deze gedachte zit, dus de haat of de angst. Die ene persoon wordt er drager van en zal dan, omdat hij in harmonie is met het geheel, al de anderen meeslepen.

Wilt u een voorbeeld hebben? Trotsky, Lenin, Stalin, Hitler, Churchill, Roosevelt op sommige momenten, niet al te vaak gelukkig. Dat zijn van die mensen, van die volksmenners noemt men dat wel eens, die, gedragen door de gedachte van de gemeenschap, die gedachte tot uiting brengen, die moduleren doordat ze zo'n beetje hun eigen gedachte daaroverheen gooien, maar de onderlaag komt uit het volk en daarom gaat het volk mee. Begrijpt u?

En stelt u zich nu eens voor dat de aarde ook kan denken. Dat is zo, hoor! De aarde is heel wat intelligenter, heel wat denkender en heel wat persoonlijker dan de mensen zich voorstellen. De mensen denken: de aarde, nu ja, dat is een bolletje dat ergens door de ruimte draait en niets denkt dan behalve wij, maar die aarde die denkt er het zijne van ondertussen. En nu zitten ze te denken: o, nood, ellende, gevaar, dreiging, o, ik moet me verdedigen. Wat gaat die aarde dan doen? Die zegt: o, nood, ellende, gevaar... ik moet me verdedigen, het wordt me te nauw in mijn jasje. En dan op een gegeven ogenblik dat zegt die aarde: plof! En dat ene woord "plof" dat is voor de mensheid zo goed als tien vulkanen die ineens aan het werk gaan. En dan heb je in tien verschillende landen aardbevingen, nietwaar? Nu moet je het natuurlijk niet voorstellen dat de aarde op een gegeven moment zegt: "o, ik moet" en dat er dan een overstroming komt, zo erg is het ook weer niet.

M.a.w. de aarde is een denkend wezen en wanneer aan die aarde suggestie wordt opgelegd door het denken van praktisch de totale mensheid of het grootste deel van de mensheid, dan zal die aarde dus neigingen vertonen om in diezelfde richting te reageren. Dat zou op zichzelf nu nog niet zo erg zijn, maar die aarde die krijgt toch al zo'n hoop te verduren van buiten, nietwaar? De zon die heeft last van zomersproeten oftewel zonnevlekken, de maan die gaat eens een keertje een beetje harder of die is toevallig juist vol, Mars en Venus die hebben eens een keer de pee aan elkaar en die staan elkaar in een (astrologisch) vierkant en die arme aarde die zweeft er tussenin, komt daar midden in zo'n huiselijke twist van andere planeten terecht, wordt door die zon beïnvloed en krijgt dan nog eens een duwtje in de goede richting. En wanneer dat nu gebeurt, dus wanneer de uiterlijke omstandigheden de invloeden die de aarde toch te verdragen krijgt, een bepaalde richting uitsturen - zoals dat deftig heet, een bepaalde tendens hebben - en het denken van de mensheid en het handelen van de mensheid geeft een geestelijke uitstraling die deze tendens versterkt, dan gebeuren er rampen die er anders niet zouden gebeuren. Dat is de invloed van de gedachtekracht juist op de natuurrampen.

En nu zouden we ook kunnen zeggen: als de mensheid dus tegengesteld denkt dan krijgt die aarde een soort suggestietherapie, waardoor ze een heel eind ongevoeliger wordt tegen alles wat er van buiten komt. Dan zal er heus ook wel een magnetisch storinkje komen als de zon

toevallig weer eens een zonnevlek heeft en dan zal heus de invloed van Mars of Saturnus ook nog wel wat te betekenen hebben, maar dat is niet zoveel. Dat wordt als het ware voor een deel weggewerkt door die mensheid en dat blijft gewoon bij de normale natuurverschijnselen horen. Maar als de mensen meegaan daarmee, ja, dan krijg je een ramp.

Nu is het eigenaardige dat de mensheid de gedachte heeft, dat je een ramp alleen met een ramp kunt genezen. Dat klinkt misschien gek, maar als er iets gebeurt op aarde, onverschillig wat, dan gaat de mensheid denken dat ze dat alleen recht kan zetten door het nog eens te doen en dan beter. Daardoor heb je binnen een paar jaar een paar wereldoorlogen achter elkaar gehad, daardoor krijg je die angsten die er bij de mensen leven en daardoor krijg je uiteindelijk dan ook het resultaat dat die angst bevestigt, waarbij de angst vaak de oorzaak is dat wat er gebeurt juist deze vorm aanneemt.

En als de wereld dus met medelijden gaat denken aan al die mensen die getroffen worden door een ramp, daarvoor gaat werken, zich gaat inspannen, wanneer die mensheid zijn eigen zorgen en noden gaat vergeten een ogenblik omwille van anderen, wanneer die anderen eigenlijk dankbaar zijn en daardoor hun eigen nood niet meer zo erg voelen, juist omdat er zoveel wordt gedaan, omdat ze uiteindelijk zo mooi geholpen worden, kijk, dan gebeurt er iets dat die aarde ook kalmeert en dan is het net of die aarde zegt: "nu ja, ik was wel wat rillerig, maar ik schijn mij vergist te hebben", en dan blijven de bergen op hun plaats, en hij zegt ineens: "ik was zo geschrokken, ik had er bijna de hik van, maar het is niet meer nodig", en hij sluit zijn vulkanen af, en hij zegt tegen zijn windjes: "nou, jongens, doen jullie het ook maar kalm aan, je hoeft niet te stormen, en we doen het heel, heel gemoedelijk, zoals we het altijd gedaan hebben, want God is in Zijn Hemel, de mensheid is zich daarvan bewust en daarom is alles goed." Ja, dan heb je, wat ze noemen een Duizendjarig Rijk. Nu ja, wat ze noemen ... ik bedoel duizendjarige Rijken schijn je ook in soorten en kwaliteiten te hebben, hoor. Maar ik bedoel het Duizendjarige Rijk Gods waar de mens vrede kent en geluk en een voleinding, daar komt het op neer. Nu heb ik het netjes genoeg verteld?

Reactie: Keurig, dank je.

Antwoord: Ja, dat is nu hatelijk gedacht hoor, dat er een denkt: nu ja, netjes.... het was op het kantje.

Reactie: Ik wou alleen dit zeggen, u sprak over "God in Zijn Hemel". Dat ben ik niet met u eens. Ik vind het zo begrenzen van God. God is in alles.

Antwoord: Wat is de hemel? De hemel is de plaats waar God is. Waar is God? God is overal. Dus waar is de hemel? Ook overal.

Reactie: Ja, maar het klinkt zo orthodox als u zegt: "God in Zijn Hemel". Dan begrijpen de mensen dat weer verkeerd. God is in alles, zelfs in een korrel zand, en als u spreekt over "God in Zijn Hemel", dan vind ik dat God begrenzen. Misschien bent u boos op me.

Antwoord: Nee, ik moet eerlijk gezegd zeggen, als ik het nu eerlijk mag zeggen, dat ik het een heel klein beetje, laten we zeggen, spits vind.

Reactie: Spitsvondig?

Antwoord: Niet spitsvondig maar een beetje spits met andere woorden we nemen het woord en we nemen de bedoeling niet. Maar als ik me daar vergist heb, dan zeg ik direct: je hebt gelijk, best. Maar ik heb altijd gedacht aan God in Zijn Hemel, dan weet ik wel waar die Hemel is. Maar per slot van rekening er zijn orthodoxe mensen, er zijn orthodoxe opvoedingen en er zijn gezegden die er zo inroesten, dat is nu eenmaal zo. Als zo'n gezegde komt dan ga je niet zo gauw variëren omdat het door sommige verkeerd begrepen wordt, nietwaar? U zegt tegenwoordig ook niet: "ik laat de motor achteruit rijden" i.p.v. "ik span het paard achter de wagen". Begrijpt u?

Reactie: Misschien wel.

Antwoord: En zo moet u dat bekijken. Zegswijzen blijven zegswijzen en als u iemand hoort vertellen dat hij er geen oortje voor geeft, nu ja, dan weten de meesten niet eens meer wat een oortje is of hoe het eruit heeft gezien, maar ze zeggen het toch. En dan kan er wel eens een eenvoudige ziel zijn die denkt dat hij het zó bedoelt dat hij er geen oor voor wil missen. Maar ja, daarom verandert dat gezegde toch niet. En op diezelfde manier zei ik nu: God is in Zijn Hemel, de mensheid is er zich van bewust, dus is alles goed. Dus nu heb ik alles gezegd.

Mag ik nog even wat vragen? Ik heb in Januari een vraag gesteld in de de Ruyterstraat en wel of in uw kringen het boek van prof. Johannes Ude "Du sollst nicht töten" bekend was. De volgende week kreeg ik het antwoord dat dit boek goed was, alleen in een paar punten overdreven. Dit heb ik nu aan de schrijver medegedeeld en de schrijver interesseert zich zeer te weten welke punten dat zijn. Hij is bereid om dit, indien hij zich er mee verenigen kan, om dit te bewerken.

Antwoord: Ik zou zeggen: dat is schitterend, werkelijk. Nu ben ik niet degene die de vraag beantwoord heeft of dat boek behandeld, maar ik wil u één ding zeggen, dat beloof ik u, u krijgt daarop een uitgebreid commentaar, zo nodig met vermelding van bladzijde, hoofdstuk en alinea. Dat beloof ik u van harte, want daar zorgen we zeker voor in zo'n geval, en dan krijgt u precies te horen wat er volgens ons niet juist is, en als u dan zorgt dat u dat hebbedingske bij elkaar hebt hier, nietwaar, dan kunt u dat desnoods woordelijk of op de band naar zo'n man toesturen. Dan geloof ik dat we op die manier in ieder geval op een vruchtbare wijze tegenover elkaar staan, dat we elkaar misschien kunnen leren, want dan kan hij weer een tegenargument geven en dan spreekt u maar weer als, laten we zeggen woordvoerder en dan kunnen we heen en weer gaan of misschien vinden we de mogelijkheid om de man zelf te bereiken, Joost mag het weten, ik ben daar niet mee bekend zozeer, maar.....

Reactie: Hij is nu 79 jaar en hij is katholiek priester en woont in Oostenrijk en wij hebben hem net verleden week ontmoet en ik heb hem dat alles verteld. Hij vond dit gebeuren werkelijk buitengewoon mooi en was dus onmiddellijk bereid dit boek in verschillende punten te veranderen.

Antwoord: Nu, ik zal tegen degene zeggen die er achteraan zit, dat hij opschiet, want 79 jaar dat is een hele leeftijd, nietwaar, en dan worden de dagen kort, dat weet ik uit mijn eigen tijd, maar ik zal het toch doorgeven. Ik weet niet of ik dat nu vanavond zo één, twee, drie voor elkaar heb, maar anders, zo gauw als we de mogelijkheid hebben dan krijgt u dat, dat is afgesproken. Dat komt in orde, hoor, op die manier ja! Dan zou ik haast zeggen, dan wil ik niet hatelijk zijn: we staan tegenover een priester die niet alleen priester is maar zich ook zo voelt. Laten we verder gaan.

Vraag: We hadden het straks over die oude mensen, die mensen van het begin en over de afval van die mensen van het begin. Moeten wij nu niet aannemen dat wij, dat de hedendaagse mensen reïncarnaties zijn van die toenmalige mensen?

Antwoord: Och, u moet het helemaal niet aannemen. Maar laat ik het nu heel nuchtertjes zeggen. Als je de zaak op school zo verprutst hebt, dan kun je wel zeker zijn dat je nog een paar keer terug moet komen. En als je dan uiteindelijk op een bepaald punt gefaald hebt, dan is het heel goed mogelijk dat ze je juist dat stukje werk nog eens een keer laten doen, alleen maar om te kijken of het goed zit. In zo'n geval kan ik me best voorstellen dat er op aarde heel wat rondwandelen die in die periode schuld op zich hebben geladen.

In hoeverre die schuld gaat dat is weer wat anders, maar geloof me, als er werkelijk ernstige schuld is geweest, dan hebben die mensen dat doorgemaakt, maar niet alleen vandaag de dag, hoor, want er zijn situaties die zich, wanneer het gaat om een enkele mens, oneindig herhalen, die zelfs voor volkeren praktisch eindeloos schijnen voort te bestaan. Vandaag is het een probleem van de negers in weet-ik-waar, in Mombasa, morgen is het een probleem van staatshoofden in Amerika, overmorgen zitten ze er in Rusland aan te jeuken. Zo gaat het verder. En is het daar voorbij, dan komt het weer elders, dat gaat allemaal steeds door en daarom is het niet noodzakelijk dat deze mensen op dit ogenblik allemaal gereïncarneerd zijn, want ze kunnen datgene wat ze moesten leren, allang geleerd hebben, maar dat er een paar tussen lopen, nu ja, daar kun je wel van verzekerd zijn, maar over het algemeen zou ik zeggen: de meeste incarnaties die zijn wel uit een tijdperk dat een beetje dichter bij ligt.

Op het ogenblik ontzettend veel bv. Syriërs, Egyptenaren, een paar Grieken en Romeinen er nog bij, dat zijn zo'n beetje de volkeren die als hoofdlevens, dus overheersende levens nu weer in deze incarnatie hun problemen uit die tijd op moeten lossen. Je hebt per slot van rekening - ik kan het me niet voorstellen, hoor - maar toen ik leefde, toen leefde ik in een hele rustige periode en toen moest ik uit de tijden dat de grote Rijken van Perzië nog bestonden en toen het er ook tamelijk rustig was, mijn schuld inboeten. Toen ze mij dat vertelden, toen heb ik even met mijn oren staan kwispelen, want vroeger, vertelde ze me, was ik een hele mooie vrouw geweest. Toen hebben ze zeker voor de tegenstelling deze vorm aanbevolen.

Vraag: Mag ik nog iets vragen? U sprak over reïncarnatie, maar de wereld, het aantal van de bevolking is over de hele wereld zo vermeerderd. Waar komen dan de zielen of de.....

Antwoord:de ik-weet-het-nog-niet, want hoeveel dieren leefden er vroeger niet op deze wereld die er nu niet meer zijn, dank zij de welwillende zorg van de mensheid. U moet niet denken dat je nu speciaal mens moet zijn om een ziel te hebben. Dat kleine plantje mos heeft ook een ziel en dat kan vandaag of morgen misschien ook zover komen dat het een menselijke vorm nodig heeft om zich stoffelijk te uiten en verder te komen en dat kan met een hond en met een kat zijn, ofschoon ik zou zeggen: in dit geval geloof ik niet dat een hond of een kat er wat in zal zien om als mens te reïncarneren, want per slot van rekening, de meeste mensen leven tegenwoordig als hond en kat met elkaar, dus dan zouden ze alleen nog maar katteriger of hondser worden. Dat is niet van mij, hoor, dat spiek ik even. Dat is een collega van me, die spiekt ook altijd als hij er niet uitkomt. Ja, u weet wel uit welke pen dit gevloeid is.

Dus ik bedoel maar dit te zeggen, u moet niet zeggen: "het aantal mensen op aarde", maar "het aantal levende wezens op aarde" en als u dat tegen elkaar uit gaat rekenen, nu dan zal het wel een aardig balansje zijn, dat scheelt zoveel niet. En dan moet u ook niet vergeten dat er een ogenblik kan komen dat je van het ene systeem, het ene zonnestelsel, het ene melkwegstelsel, zou overstappen naar het andere, omdat je daar alleen de mogelijkheid vindt om te leven zoals je wilt leven, zoals je verder wilt gaan en dat dus ook uit andere, lager staande planeten en stelsels, natuurlijk zielen kunnen incarneren op aarde. Dan zeggen we niet reïncarneren omdat het dan uiteindelijk de eerste incarnatie op aarde is.

Dus een gebrek aan zielen is er niet en als alle geest op het ogenblik mens zou worden, dan zouden ze niet eens meer kunnen zeggen: alleen nog staanplaatsen, want die zouden er dan ook niet meer zijn, dan zou je één vast geperste menigte mensheid hebben, daar zou je de zeeën mee kunnen dempen. De opvatting van de mensen is wat dat betreft wel wat beperkt. Als je nu alleen eens rekent hoeveel mensen er elke dag doodgaan en hoeveel er geboren worden, als je rekent hoeveel dieren er elke dag doodgaan en geboren worden, als u dan daar nog bij wilt rekenen hoeveel geest, juist in deze periodes van grotere spanningen, weer tot het licht komt en dus bewust deel gaat nemen aan het grote cirkelproces wat de reïncarnatie is, dan zult u nog wel eens blij zijn dat er nog niet meer zijn, want de mensen zouden goed kunnen leven, maar hun systeem is daarop niet ingesteld, nietwaar? Als je per slot van rekening alles erop inricht dat er één man per kilometer woont en je moet er dan ineens 10 op een meter onderbrengen, ja, dan wordt het lastig. Begrijpt u? Dat is het overbevolkingsprobleem. En als je dan met oude maatregelen die nieuwe dingen op wilt vangen, dan gaat het moeilijk, maar, zo zit het nu met al die zielen, hoor, met die reïncarnatie.

Vraag: U sprak zoeven van spanningen, aan gene zijde spanningen?

Antwoord: Tja, wat dacht u dan? Weet u, hoe intenser u denkt, hoe beter u natuurlijk ook in onze wereld merkbaar wordt en hoe hoger uw gedachten gaan en hoe zuiverder hoe, ik zou haast zeggen idealistischer, hoe religieuzer u denkt, in zekere zin, hoe verder uw gedachten doordringen, ook in die werelden waar het een beetje donkerder is en hoe meer daar dus de geest uit zijn eigenwaan bestaan wordt opgeschrikt. En heeft hij dan maar een greintje kans om te herkennen wat er gaande is, dan is er altijd wel weer een vriend in de geest die hem verder helpt. Begrijpt u?

En wanneer er op de aarde ontzettend veel angst, ontzettend veel haat en ontzettend veel vrees is, dan is er op die aarde ook ontzettend veel ware moed, ontzettend veel opoffering, ontzettend veel goedwillendheid en naastenliefde in de zuiverste vorm. En deze dingen zijn nu voor de geest heel vaak juist weer een baken. Hoe gelijkmatiger het leven gaat op aarde, hoe minder kracht er van uitgaat, want dan is het allemaal zo monotoon. Maar denkt u zich nu eens in, er gebeurt op een gegeven ogenblik iets en opeens zijn er honderden, duizenden, die willen alles offeren, hun eigen leven als het nodig is, alleen maar om te helpen en goed te maken. Er zijn mensen die ineens afstand kunnen doen van alles wat ze hebben, hun hele bezit, hun hele hebben en houden, er zijn mensen die ineens hun hele leven omgooien en aan iets anders gaan studeren en werken, mensen die werkelijk alles waar ze bang voor zijn trotseren, alleen omdat ze ergens een lichtende punt zien, omdat ze ergens zeggen: daar, daar ligt onze verlossing en dat wil ik niet voor mezelf, maar dat wil ik voor de mensheid, voor het nageslacht. Die mensen die beleven geestelijk iets, en dat beleven, wanneer dat gebaseerd is op naastenliefde, wanneer daar een liefdekracht van uitgaat, nou, dan is het of er een zon opgaat in sommige werelden, zuiver. Vandaar dat die spanningen invloed hebben soms in onze

wereld. Ik probeer het maar om het duidelijk te zeggen, ik hoop dat je het begrijpen kunt. Hebt u, of hebben de anderen nog meer vragen te stellen?

Vraag: Dus de ziel van een dier kan eventueel in de volgende incarnatie het lichaam van een mens krijgen? Is dat een feit?

Antwoord: Dat is een feit, ja. Kijk nu maar eens naar de mensen en kijk nu maar eens hoeveel mensen bepaalde eigenschappen die dieren ook vertonen, vooral karakter en geestelijke eigenschappen, nog bij zich hebben. Hoe de een katachtig reageert, hoe een ander iets meer van een slang in zich heeft, terwijl de volgende misschien onbehouden als een beer op zijn doel afstevent. Let er maar eens op, dan geloof ik dat u beter gaat begrijpen dat het mogelijk is, waarmee ik helemaal niet wil zeggen, hoor, dat als mevrouw nu poeslief is dat dit betekent dat ze vroeger ook poes geweest is. In mijn tijd betekende het dat er pas weer een nieuw modelrobe uit was gekomen, meestal. Dus dat is een kwestie van betekenissen die je niet mag verwisselen. Maar, om lange dingen kort te maken en er niet teveel meer over te praten, het zit zo: wanneer een dier in zijn dierlijke vorm, bewustzijn heeft gekregen, dan kan het soms zo edel worden, ook het dier, dat de menselijke vorm kan worden overgeslagen, maar wanneer dat bewustzijn net voldoende is om in zich het geloof, het ideaal, de hoop en het verlangen tot zelf-zijn te bevestigen, dat het deel is van de mens, nou dan incarneert zo'n ziel als mens, dat is toch begrijpelijk?

Reactie: Volgens mij zijn alle dieren, hoog of laag, vaak edeler dan mensen, veel eerlijker.

Antwoord: Dat is nog de vraag, want uw hond staat u ook regelmatig te beduvelen, hoor, houdt u daar maar rekening mee. En uw poes die is ook zo eerlijk dat ze wacht totdat u weg bent, voordat ze de biefstuk kaapt.

Vraag: Dat is toch instinct?

Antwoord: Dat is precies hetzelfde, want ze weten ook heel goed dat ze het niet mogen. Weet u wat het is? U zegt: "de dieren zijn edeler en vriendelijker", omdat u aan dieren andere eisen stelt dan aan mensen, maar bij dieren hebben we net zo goed individuen als bij mensen, hoor. Daar heb je er ook bij die eerlijk zijn, daar heb je er bij die buitengewoon knap zijn, je hebt erbij die onbeholpen zijn, je hebt er alle soorten tussen, net als bij de mensen en het enige verschil is, dat deze dieren, zich vaak de mens tot voorbeeld nemen en dat de mens zich dan door deze vergoddelijking van het dier, zodanig gevleid voelt dat hij daarom af wil stappen van alle onaangename eigenschappen, die vergoelijkt hij. Precies als bij kinderen.

Reactie: Ik dacht altijd dat de dieren eigenlijk vals en slecht gemaakt worden door de mensen, want het dier vertrouwt de mens en de mens maakt daar vaak misbruik van.

Antwoord: Toch ligt dat er ook al weer aan wat voor een dier, want uit uw spreken kan ik wel opmaken dat u waarschijnlijk in hoofdzaak met huisdieren te maken hebt gehad en verder misschien met wat herkauwers. Ja, dus koeien, dat aardige damhertje, nietwaar en al die dingen meer. Maar nu moet u eens één ding goed begrijpen. Elke soort heeft een speciale aard en elke soort heeft binnen de beperking van die geaardheid zijn eigen eigenschappen.

De mens is voor het dier ongevaarlijk, totdat de ervaring leert dat hij gevaarlijk is, inderdaad. Dat wil niet zeggen dat het dier de mens vertrouwt. Voor het dier is vertrouwen de afwezigheid van kennis die tot wantrouwen noopt en wanneer dat wantrouwen werkelijk gevestigd en bevestigd is, dan wordt het tot een soort haat. Maar als u spreekt over dat goed en dat aardig en dat eerlijk zijn van dieren, dan moet u weer alles op instinct terug gaan gooien, maar dan mag u niet zeggen dat alleen de lelijke en de u onaangename eigenschappen instinct zijn en de goede niet, ziet u?

U zegt: dat een hert mij vertrouwt dat is de goedheid, maar dat de fret in een konijnenhol gaat en daar een hele familie uitmoordt voor zijn plezier, dat is nu instinct. Juist, u mag niet met twee maten meten en alleen datgene wat u nu prettig en aangenaam vindt, naar voren brengen als edel en datgene wat u niet goed vindt vergoelijken met instinct. Dan doet u tegenover het dier precies hetzelfde wat de meeste mensen tegenover zichzelf ook doen. Dan zeggen ze bij alles wat ze verkeerd doen: nu ja, ik heb het toch goed bedoeld, of: dat ligt zo in mijn aard, ik kan niet anders. Een dier heeft een beperktere levenskring en een dier heeft een beperkter bewustzijn en een dier heeft een ander herinneringsvermogen dan dat u hebt, allemaal waar, maar binnen die beperkingen is dat dier precies zo'n persoonlijkheid als u en kan dat dier tot precies dezelfde eigenschappen komen, nietwaar en als een beer bij wijze van

spreken op een gegeven ogenblik met honing gevoed is en hij wordt woest, bijt zijn bewaker en proeft bloed en hij gaat er mee door, dat is hetzelfde of dat je een kind van een dronkaard, dat erfelijk belast is als het ware met die dranklust, met die drankzucht, of je dat kind een glaasje jenever presenteert, dan drinkt het ook door.

En dan kunt u zeggen: ja, maar dat is toch wel..., dan heeft het geen zelfbeheersing. Dat kunt u van die beer ook zeggen, nietwaar. Het ligt er alleen maar aan, hoever gaat u?

De mens beoordeelt u vaak, vooral wanneer het het slechte in de mens is, veel te streng en bij het dier vergoelijkt u teveel. Dat moet u niet doen. Het dier is jonger, het is vaak kinderlijker, maar een dier kan ook alleen maar edel zijn wanneer het komt tot een opoffering omwille van genegenheid en liefde en pas wanneer het dier dat doet, bereikt het of overschrijdt het menselijk peil. En wanneer een mens daarvan afziet, dan daalt hij af tot het dierlijk peil.

Het dierlijke wil dus zeggen: een leven voor jezelf en alleen maar in verband met jezelf.

En mens-zijn wil zeggen: besef genoeg hebben om jezelf achter te stellen, vrijwillig, voor een ander. En dat treffen we bij het dier en dat treffen we bij de mens in beide gevallen aan. En dan zeggen we toch niet: die mens is een beest daarom, dan zeggen we: het is een gewoon mens, wat verwacht je van hem? En als het dier dan hetzelfde doet, nietwaar, dan zeg je: nu ja, het is nu eenmaal een beest, het is zijn instinct. Maar als u nu toevallig het dier aardig vindt, en de mens niet aardig vindt, dan zegt u: ja, maar die mens is net een beest, hij leeft beestachtig, moet je dat lieve beestje zien, hij doet ook wel eens wat fout, maar dat is zijn instinct.

De kracht van de liefde, de aanhankelijkheid en de genegenheid is in de mens zeer zeker groter, omdat ze beredeneerder is dan in het dier, maar het dier is soms in staat, juist door zijn onvoorwaardelijke overgave, te komen tot een grootsheid en zelfverloochening die een mens slechts moeilijk bereikt. Dan krijgt u als het ware datgene wat de mens alleen in een opgezweepte bui van fanatisme tot stand brengt, maar dat dier is ten opzichte van wat hij liefheeft, wat hij vertrouwt, fanatiek, dat is zijn aard.

Ik wil daar maar niet verder op doorgaan, maar zo denken wij erover. Wij denken niet dat de dieren eender zijn als de mensen, wij denken alleen dat de dieren beperkter zijn in hun mogelijkheden dan de mensen en we weten dat ze zowel edel als onedel kunnen zijn en dat de oprechtheid van het dier over het algemeen vaker aan domheid te wijten is - trouwens bij veel mensen ook, hoor - dan aan de wil tot oprechtheid. Nu zullen we het maar besloten achten of moet er nog meer over gezegd worden? Zouden we zo langzamerhand maar weer eens opstappen? Of is er nog zo iets dat nog even op de valreep kan worden afgehandeld?

Vraag: Dus komen de dieren na hun overgang ook in uw wereld terecht?

Antwoord: Ja, natuurlijk. Kijk eens, als je nu een hond of een kat hebt gehad die werkelijk veel van je hield, niet omdat het nu toevallig u was die zijn etensbakje klaarmaakte maar eigenlijk onberedeneerd, omdat hij van u hield of u vereerde, dan heeft u grote kans dat u het beest niet ziet, maar dat hij regelmatig al in kringetjes rond u loopt en dat poes klaar staat of dat het hondje klaar staat als u bij ons aankomt en om je heen loopt te keffen en te springen zodra je het ontdekt. Dan kom je tot de grootse, haast ontstellende ontdekking dat je elkaar nu pas voor het eerst goed begrijpt. Ja, nu geef ik toe, wanneer er zo'n verhouding bestaat, zo'n relatie tussen mens en dier, dat dan de mens wel eens zegt: ja, maar als ik dat had begrepen, was ik anders geweest. En nu ligt het alleen aan het begrijpen en waar werkelijk zonder eigen schuld het begrip niet aanwezig was, is inderdaad ook geen schuld. Iets wat er bij de mens die over de mens oordeelt vaak vergeten wordt. Nu, dat was de valreep, vrienden. Ik ben van wal gestoken, nietwaar en daar moet ik nu maar weer eens eventjes afhouden.

Zo, dus ik laat u verder in de zeer zeker betere handen over van mijn collega en ik wens u allemaal een echt prettige avond toe.

HET SCHONE WOORD

De Ster. "Het Schone Woord", van onze 3e Studiekringbijeenkomst werd door ons reeds een keer afgedraaid op een vrijdagavondbijeenkomst. Op veler verzoek geven wij dit thans bij ons verslag.

DE STER

Een ster is een vreemd licht dat veraf staat, het schijnt klein en soms te grijpen en toch blijft het ongrijpbaar. Een ster is een zon met werelden rond zich en toch, gezien door mensenogen, een kleine lichtende stip die minder kracht en sterkte heeft dan een planeet in eigen omgeving. Zo is een ster een symbool van het menselijke, een ster symboliseert het onreikbare voor het menselijke en tevens toch het overzicht waardoor, uit een bescheiden standpunt, zoveel begrepen en gevonden kan worden. Het is moeilijk om de ster te wegen waarop men woont, het is mogelijk een ster te wegen die veraf staat en zo hebben wij dan ook gekozen met vele anderen, een ster als symbool, een ster die niet volledig symmetrisch mocht zijn, want zou zij dit geweest zijn, zou zij immers geen uiting hebben kunnen geven aan de mens, aan de geest.

Mens en geest zijn onvolledigheden die naar eigen voleinding streven en onvolledig zijnde drukken wij dit uit door een vijfpuntige ster te kiezen. Wanneer we dan een ogenblik die ster beschouwen en haar stellen in de vorm van de zwart-magiërs, wat zien wij dan? Het is een gezicht geworden met twee hoorns, dat honend grijnst, het is de geest van de chaos die zich uit. Twee stralen van boven convergeren in het niet, in het negatieve. De krachten leven zich uit naar het niet toe en wanneer we zouden willen spreken over uitgebreide armen, dan zijn deze benedenwaarts gericht en grijpen de materie vast. De vijfpuntige ster negatief gezien is het principe van de hebzucht, is het gebaar van de beperking, is het gebaar van de gierigaard, die onder wil gaan als zijn schatten niet met hem kunnen blijven voortbestaan.

Wij kiezen een andere ster. Zie de ster aan zoals wij haar voeren in ons schild. Is het niet net een mens? De benen stoer op de wereld geplant, spreidt zij de armen uit om het Al te omvamen, een gebaar van verlangen en de beide lijnen van toch materiële oorsprong, de lijnen van geest en stof zij komen uit het chaotische en het ongebondene steeds dicht bij elkaar, totdat ze zich tot een volkomen eenheid kunnen verenigen.

De vijfpuntige ster is de ster van het streven, de ster van het streven naar bewustwording en kracht. Een ster is een symbool, en zoals de sterren in het hemelruim staan zo zien wij soms de sterren als symbolen, meegevoerd, onbewust, door mensen. Dan schijnt het of het leven runen in het voorhoofd heeft gegrift. Staan er misschien de heilige letters Jod en Schin? Staat daar misschien gegrift de heilige naam in zijn geheime betekenis? Staat de drieheid die één is en vier, uitgedrukt in 's levens lijnen en zorgelijkheden? En daarboven straalt het licht van een strevende geest, die zich bewust is geworden dat ontworsteling aan ik-zucht en beperking van eigen wezen de noodzakelijkheid is voor geestelijke bereiking.

Een mens die zo'n ster draagt, draagt geen lichte last. De vijfpuntige ster is ook de ster van een kruis. Men draagt een last. Eerst moet de vijfpuntige ster breken voordat zij uit kan groeien tot de zegepralende heersende zespuntige, voordat zij kan worden tot het geheime zegel van alle machten, tot het symbool van twee werelden, glorieus vereend tot ene eenheid. Tweemaal drie dimensies, vervlochten tot één wezen dat reikt over allen heen en in zich kent het Al, het Kosmisch Zijn dat is de Vader van alle wezen.

Wie een ster draagt, draagt een last en toch is een dergelijke last een zoete last. Men draagt haar onbewust met zich als een geliefd kind, men aanvaardt alles daarvoor, ontkenning van eigen waarde door anderen, verlies van stoffelijk bezit, ja, geestelijke nood, strijd en verwarring. Men zou afstand willen doen, maar men kan het niet, want de ster is zo lichtend en zo schoon, dat zij in een ongedacht denken besluit het volledige wezen en het streven daarvan.

De ster schittert in vele kleuren. Zij kan schitteren in het goud van de nabije voleinding, in het blauw van de peinzend in zich strevende gedachte, in het rood van de warme moedige bewustwording, zijn in het tere, haast zilverig groen van een aanvaarden zonder vragen, maar altijd blijft ze een last, een heilige last. Zij is een teken waarvoor de engelen zich buigen, zij is het teken dat de demonen vrezen, zij is een teken dat veel beheerst, slechts niet het lijden. Zo is de ster, eenvoudig samenspel van een paar lijnen, symbool, duizendmaal gebruikt zonder gedachten en toch symbool van de werkelijkheid.

Ook u zult uw ster misschien eens met u dragen. Er zijn er al die een lichtende ster bij zich dragen, een ster die geboren wordt uit pijn, uit kommer, uit moedig gedragen lijden en niet geachte miskening. Ze zullen meer moeten lijden, want de bittere weg is nog niet ten einde, maar op het hoogtepunt van het lijden volgt de bewustwording en de verheerlijking, wordt men van gedrevene tot heerser, van slaaf tot vorst, van vrezen van de gebonden sferen tot adem van het Goddelijke, vullend het heelal.

Daarom moet men de ster torsen al lijkt zij soms zo grijpbaar na en klein, al is zij soms zo groot en onmetelijk ver. Men moet de ster kunnen volgen, men moet haar kunnen volgen, men moet haar durven aanvaarden, want dan, dan breekt de duisternis van het bestaan, van het onbewuste, het ongewetene en duistere in ons weg, dan valt daarin eerst de lichtende straal van onze ster als een hoopvolle lichtende wenk, een knipogende glimlach ergens uit de hemel, een oog dat gadeslaat om te groeien en te groeien tot het wordt een haast verzengende zon en uiteindelijk blijkt te zijn ons eigen wezen, dat wij gevonden hebben, zoekende door tijd en ruimte.

Wij dragen onze ster, de ster die van ons is, zoals u uw ster draagt of dragen zult, gejaagd misschien door het onvolledige, uitbreiden beide armen om te omvamen al het gekende en het ongekende, om te geven aan deze wereld onze kracht, aan al dit zijnde, om te vinden onszelf in al dat wat ons nu nog vreemd lijkt.

Eens zullen ook wij uit onze ster een machtig zegel zien worden, het zegel van het Koninkrijk Gods, waarin wij onszelf onthullen aan onszelf. U schrijdt voort op diezelfde weg. Uw weg, uw weg met al zijn eigenaardigheden, zijn schijnbare afwijking van de rechte richting, zijn kronkelende gang en zijn moeilijke stijgingen. Durf die weg te gaan, durf hem accepteren met al wat hij meebrengt aan zorg en aan leed, zowel als aan vreugde. Leef, leef als mens, leef als geest, leef door de jaren en de eeuwen heen, leef totdat de oneindigheid u verlost, wanneer de ster u ontglidend, verbreekt haar magisch zegel, het gevangenhoudend pentagram, om te worden het bevrijdend krachtig werkend schild van bewustzijn dat het goddelijke áán ons en ín ons onthult. Dat is de ster.

Moogt ge uwe ster dragen met kracht en wijsheid en moogt ge nimmer wanhopen, want haar licht geleidt u naar het punt van uw bevrijding.

En daarmee zullen wij deze meditatie besluiten. Ik dank u voor uw vriendelijke en welwillende aandacht en ik wens u bewustwording en kracht.
Goedenavond.